

Особено мнение на съдията Димитър Гочев

Подписал съм решението по конституционно дело № 2 от 1995 г. с особено мнение по отношение на приетото по чл.18, ал.2, т.3 и чл.106, чл.38, ал.2 и чл.105, ал.9 и 11 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Излагам съображенията си както следва:

1. По чл.18, ал.2, т.3

Комисията по парламентарна етика обсъжда и дава становище за случаите на несъвместимост по чл.68, ал.1 от Конституцията. Като помощен орган на Народното събрание тази комисия може да дава становище само на Народното събрание, а то не би могло да решава въпроса за несъвместимост на народен представител. Такава компетентност съгласно чл.72, ал.2 от Конституцията има Конституционният съд.

Не би могло да се приеме, че даването на становище за несъвместимост е по повод случай, при който Народното събрание е определено като заинтересувана страна по конституционно дело (по чл.72, ал.2 от Конституцията). За такъв случай задължението на водещата комисия за приемане на становище е уредено в чл.75, ал.2 ПОДНС.

Още по-ясно е противоречието с чл.72, ал.2 от Конституцията на чл.106 от ПОДНС, съгласно който Комисията по парламентарна етика "установява" несъвместимост на народен представител. Съгласно чл.72, ал.2 от Конституцията именно установяването на несъвместимост е от компетентността на Конституционния съд.

2. По чл.38, ал.2

Разпоредбата противоречи на чл.41 от Конституцията. Ограничаването на телевизията да предава пряко пленарните заседания на Народното събрание и поставянето на предаванията в зависимост от решение на Народното събрание ограничава правото на информация. Предаването на такива заседания пряко по националното радио по определени честоти не може да осигури в необходимата широта информацията на цялото население за работата на Народното събрание.

3. По чл.105, ал.9

Отмяната на дадено веднъж разрешение за задържане на народен представител представлява нарушение на конституционния принцип за разделение на властите - чл.8 и 117 от Конституцията. Това е така, защото след даване на разрешение за задържане на народен представител, уличен в извършването на тежко престъпление, наказателното преследване е вече започнало и отмяната на това разрешение ще представлява намеса на законодателната в работата на съдебната власт.

4. По чл.105, ал.11

Разпростирането на действието на чл.70 от Конституцията и по отношение на тези лица, които са били избрани за народни представители, след като вече е било възбудено наказателно преследване срещу тях също представлява нарушение на принципа за разделието на властите и независимостта на съдебната власт от законодателната. Когато наказателното преследване е започнало преди избора на лицето за народен представител, то не е имало депутатски имунитет. Последващото възникване на такъв имунитет е намеса в започналия наказателен процес и затова очевидно е намеса в сферата на съдебната власт.